

การศึกษาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
ด้วยการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตร English Program
A Study on English Reading Ability and Learning Achievement in Social Studies
by Using Content-Based Language Instruction of Grade 5 Students in English Program

กীরติกา มาฆะสุข

Keeratika Makasuk

172/1 ม.4 ต.แม่เหียะ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100

172/1 M.4 Mae Hia Subdistrict, Muang District, Chiang Mai, 50100

Corresponding Author, E-mail : keeratika0728@gmail.com

(Received: November 27, 2017; Revised: January 25, 2018; Accepted: January 26, 2018)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังจากได้รับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาและศึกษาความรู้วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนหลังได้รับวิธีการสอนดังกล่าวข้างต้น กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/7 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสังคมศึกษาหลักสูตรสองภาษา (Intensive English Program) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาสังคมศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ จำนวน 5 แผนและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบความรู้เนื้อหาสังคมศึกษาที่เป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ one-sample t-test และpaired t-test ผลการวิจัยพบว่า หลังได้รับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาผ่านเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา

Abstract

The purposes of this study were to compare student's English reading ability before and after learning through content-based language instruction, and to study students' social studies knowledge after the experiment. The target group was 50 students of Prathom Suksa 5 enrolled in Social Studies subject in Intensive English Program at Montfort College Primary Section, Chiang Mai Province, during the second semester of the academic year 2016. The experimental instruments were five lesson plans using content-based language instruction. The data collecting instruments were the English reading ability test and four social studies knowledge tests. The data obtained were analyzed using mean, standard deviation, percentage, one-sample t-test and paired t-test. The result showed that the students' English reading ability was statistically significantly higher at the .05 level. Moreover, the students' Learning

Achievement in Social Studies met the criterion at an average level with the statistically significant at the .05 level after learning through content-based language instruction.

Keywords: Content-Based Language Instruction, English Reading Ability, Learning Achievement in Social Studies

บทนำ

การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ การอ่านจะช่วยให้รับรู้ข่าวสารต่างๆ เพื่อให้ทันกระแสที่เปลี่ยนแปลงของโลกได้ ยิ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตของคนเรามากขึ้น ทำให้ข้อมูลข่าวสารได้รับการเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารหรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันผ่านสื่อต่างๆ เช่น สิ่งพิมพ์ บทความ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ตลอดจนตำราเชิงวิชาการ โดยส่วนมากภาษาที่ใช้ในการสื่อสารผ่านสื่อเหล่านี้จะเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นการอ่านภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่สำคัญอย่างมากใน 4 ทักษะภาษาที่สำคัญในการเข้าถึงข้อมูลต่างๆ เพื่อการแสวงหาความรู้และการต่อยอดความรู้ของตนเอง นอกจากนี้ Euengsakul (2002) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นกุญแจสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยในการพัฒนาการเรียนภาษาไปสู่ทักษะอื่น เช่น การฟัง การพูด และการเขียนในลักษณะทักษะสัมพันธ์ไม่ว่าเป็นภาษาแม่ หรือภาษาอังกฤษก็ตามจนสามารถกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้วิชาต่างๆ เพราะการอ่านที่ดีนั้นจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่เรียนและทำให้มีผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาสูงขึ้น และหากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างสม่ำเสมอแล้วก็สามารถนำทักษะนี้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์การอ่านต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ได้ด้วยตนเองทั้งในด้านการศึกษาและการใช้ชีวิตประจำวัน

Department of Education, Ministry of Education (1996) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า “จุดมุ่งหมายหลักของการอ่านคือ เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทั้งนี้เพราะการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการอ่านที่ดี ไม่ใช่เป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ถูกต้องเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านด้วย” ซึ่งปัญหาที่พบคือผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือนักเรียนไม่เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านโดยไม่สามารถตอบคำถามและบอกใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องได้จึงทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ ก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายและขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ตลอดจนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่ดีตามมา ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหานี้ผู้วิจัยจึงได้หาแนวทางเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น โดยเนื้อหาต้องสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการเรียนรู้เนื้อหาที่ดียิ่งขึ้น

เมื่อนักเรียนได้เลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่เกิดจากความสนใจของตนเอง นักเรียนจะได้ใช้ภาษาในการทำความเข้าใจสาระของเนื้อหาและได้ฝึกฝนทักษะภาษาควบคู่กับกลวิธีการเรียนไปพร้อมๆ กัน โดยการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา (Content-Based Instruction) เป็นการสอนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการที่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกันเพื่อพัฒนาทักษะภาษาเชิงวิชาการและการสื่อสารโดยผู้เรียนจะได้เรียนภาษาไปพร้อมๆ กับการเรียนเนื้อหาวิชา (Snow & Brinton, 1997) ซึ่งเนื้อหาที่เรียนจะประกอบไปด้วยหัวข้อที่ผู้เรียนมีความสนใจ โดยส่วนมากจะเป็นการเรียนเพื่อจุดมุ่งหมายทางวิชาการ (Academic Purpose) เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนภาษาที่สองในการเรียนเนื้อหาเชิงวิชาการในระดับสูงต่อไปได้ โดยคำศัพท์ หน้าที่ และโครงสร้างทางภาษาจะถูกสอดแทรกในเนื้อหาที่เรียนไปพร้อมๆ กัน โดย Richards & Rodgers (2001) มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาคือการให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่เรียนเป็นอันดับแรกซึ่งเนื้อหาต้องสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดและเรียนรู้โดยใช้สื่อสภาพจริง (Authentic Materials) ซึ่งเป็นสื่อหรือสิ่งพิมพ์จากเจ้าของภาษาที่พบเห็นได้ทั่วไปในชีวิตประจำวันและมีจุดประสงค์เฉพาะ เช่น ป้ายประกาศโฆษณา หนังสือพิมพ์รูปภาพ แผนที่ เป็นต้น

นอกจากนั้นแล้วการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหายังให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered Approach) เช่น การทำโครงงานกลุ่ม การอภิปราย การแสดงความคิดเห็น การทำแผนผังกราฟิก และการอ่านแบบต่อชิ้นส่วน ซึ่งมีเป้าหมายในการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารและเนื้อหาวิชาการมากกว่าการเรียนโครงสร้างภาษา การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนภาษาของนักเรียนทุกระดับชั้น นักเรียนจะต้องได้เรียนทั้ง 4 ทักษะควบคู่กันไป โดยในระดับชั้นประถมศึกษาทักษะการอ่านถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากเพราะถือเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่นๆด้วย

ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการอ่านอย่างเป็นขั้นเป็นตอน โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและสภาพปัจจัยในหลายๆด้าน ดังเช่น Arksaranukhra (1989) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนอ่านไว้ว่า ในการสอนทักษะการอ่านนั้นผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านโดยใช้ขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นในเรื่องที่จะอ่านโดยการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่กำลังจะเรียน ผู้สอนจะสอนคำศัพท์ที่สำคัญในเรื่องก่อน จากนั้นให้ผู้เรียนคาดคะเนเรื่องที่จะอ่านจากรูปภาพหรือให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท รวมถึงให้ดูวิดีโอในเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและคิดว่าเรื่องที่จะเรียนเป็นเรื่องที่คุ้นเคยไม่ยากต่อการทำความเข้าใจ

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน ผู้สอนจะให้เทคนิคการอ่านแบบอ่านเร็ว อ่านแบบช้าและการอ่านแบบกวาดสายตา เป็นต้น หลังจากนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกทำกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เช่น การเขียนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง การเติมข้อความในผังกราฟิก กิจกรรมการอ่านแบบต่อชิ้นส่วน เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่มตามความเหมาะสม

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนสามารถทำได้โดยการตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง สรุปเรื่อง และเขียนแสดงความคิดเห็นในใบงานที่กำหนด รวมถึงเปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างชิ้นงานใหม่ๆ เช่น โครงงานโปสเตอร์ แผ่นพับ และนำเสนอผลงานผ่านการเขียนหรือพูดหน้าชั้นเรียน

ทั้งนี้การนำวิชาสังคมศึกษามายบูรณาการเข้ากับการสอนภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และวิเคราะห์ผ่านสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน และสามารถไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ใกล้ตัวที่หลากหลาย โดยคำศัพท์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ที่ปรากฏในบทความวิชาสังคมศึกษาเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนมีความคุ้นเคย สามารถพบได้ในหนังสือพิมพ์หรือบทอ่านในชีวิตประจำวัน แม้บางครั้งจะพบคำศัพท์เฉพาะในเชิงเศรษฐศาสตร์ แต่เมื่อผู้เรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องก็ทำให้เข้าใจบริบทเรื่องที่กำลังอ่านได้อย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านที่สามารถนำไปใช้การอ่านบทความวิชาการเกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษาได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจเป็นเพราะนักเรียนขาดกลวิธีการอ่านและการฝึกการอ่านที่ถูกต้อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดีซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่นๆ รวมทั้งสามารถนำทักษะภาษาและทักษะการเรียนรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังจากการได้รับการสอนโดยใช้ภาษาที่เน้นเนื้อหา
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้ภาษาที่เน้นเนื้อหา

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังเรียนผ่านเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยแผนกประถม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสังคมศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน (Social Studies in Intensive English Program) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 412 คน แบ่งเป็น 8 ห้อง โดยนักเรียนแต่ละห้องมีความสามารถต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/7 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยแผนกประถม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสังคมศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน (Social Studies in Intensive English Program) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มเป็นห้องเรียนด้วยการจับฉลาก รวมทั้งสิ้น 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้บทเรียนวิชาสังคมศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 20 คาบ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ 1) แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาสังคมศึกษาเรื่องเศรษฐศาสตร์ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.32-0.52 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22-0.42 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 2) แบบทดสอบความรู้เนื้อหาวิชาสังคมศึกษา เป็นแบบทดสอบที่เป็นภาษาอังกฤษแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ จำนวน 4 ฉบับ ฉบับละ 10 ข้อ โดยวัดหลังหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย มีค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder-Richardson) ซึ่งได้ผลดังนี้

1) ฉบับที่ 1 เรื่อง ปัจจัยการผลิต มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.25-0.45 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.29-0.49 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

2) ฉบับที่ 2 เรื่อง ปัจจัยการผลิตอื่นๆ และเทคโนโลยี มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.24-0.44 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33-0.53 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71

3) ฉบับที่ 3 เรื่อง บทบาทและหน้าที่ของผู้ผลิต มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.21-0.41 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.46-0.56 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.69

4) ฉบับที่ 4 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.29-0.49 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33-0.53 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียวเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนที่เนื้อหาสังคมศึกษา และเพื่อศึกษาความรู้เนื้อหาสังคมศึกษาหลังการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา โดยมีรูปแบบการวิจัยดังนี้

Pre-test	Treatment	Post-test
R1	X ₁ C ₁ X ₂ C ₂ X ₃ C ₃ X ₄ C ₄	R2

ความหมายของสัญลักษณ์

R1 การทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน

R2 การทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน

X1-4 การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาสังคมศึกษา ทั้งหมด 4 แผน

C1-4 การทดสอบวัดความรู้เนื้อหาสังคมศึกษาหลังเรียนในแต่ละหน่วย

ขั้นตอนการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการสอนด้วยวิธีการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ดำเนินการสอนโดยใช้วิธีการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ จำนวน 4 แผน แผนละ 5 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 20 คาบ

3. วัดความรู้ด้านสังคมศึกษาหลังสอนเสร็จแต่ละหน่วยการเรียนรู้

4. วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาด้วยแบบทดสอบฉบับเดิม

5. ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์และแปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาวิชาสังคมศึกษามาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละมาเทียบกับเกณฑ์การให้ระดับคุณภาพของผลการเรียนในระดับประถมศึกษาตามคู่มือแนววัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของสำนักงานการศึกษาและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ministry of Education, 2009) ดังนี้

ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
80-100	ดีเยี่ยม
70-79	ดี
60-69	พอใช้
50-59	ผ่าน
1-49	ไม่ผ่าน

โดยคะแนนทดสอบความรู้วิชาสังคมศึกษาจะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 60

ผล

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ระดับคุณภาพ และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา (จำนวนนักเรียน 50 คน)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (20)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ	t-test	p-value
ก่อนการเรียนรู้	9.30	2.87	46.50	ไม่ผ่าน	10.35	<0.0001
หลังการเรียนรู้	13.88	4.33	69.40	พอใช้		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเท่ากับ 9.30 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.87 คิดเป็นร้อยละ 46.76 มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับ ไม่ผ่าน ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการเรียนรู้เท่ากับ 13.88 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.33 คิดเป็นร้อยละ 69.40 มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับ พอใช้ สรุปได้ว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ระดับคุณภาพ และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของคะแนนการทดสอบความรู้วิชาสังคมศึกษา หลังได้รับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา (จำนวนนักเรียน 50 คน)

แบบทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (10)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ	t-test	p-value
ฉบับที่ 1	5.98	2.04	59.80	ผ่าน	17.30	<0.0001
ฉบับที่ 2	6.30	2.02	63.00	พอใช้	18.53	<0.0001
ฉบับที่ 3	6.44	1.89	64.40	พอใช้	20.39	<0.0001
ฉบับที่ 4	7.72	1.73	77.20	ดี	27.52	<0.0001
รวม	6.61	1.92	66.10	พอใช้	39.29	<0.0001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้วิชาสังคมศึกษาหลังได้รับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเท่ากับ 6.61 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.92 คิดเป็นร้อยละ 66.10 มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับ พอใช้ สรุปได้ว่าคะแนนทดสอบความรู้วิชาสังคมศึกษาผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการวิจัยเพื่อศึกษาผลการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากปัจจัยหลายประการดังนี้

ประการแรก การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา มีการใช้บทอ่านประกอบการเรียนการสอนที่มาจากสื่อสภาพจริงที่มีความน่าสนใจและสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับเรื่องที่กำลังอ่านและสามารถ

เชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของตนกับสิ่งที่ได้เรียนได้เป็นอย่างดี ตามสมมุติฐานของ Krashen (1982) ที่กล่าวว่า การเรียนภาษาที่สองที่จะประสบความสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับตัวป้อนที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) และเนื้อหา นั้น ต้องมีความหมายที่ไม่เน้นเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ แต่มีความเกี่ยวข้องกับเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของนักเรียน ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาไปสู่ $i+1$ ซึ่ง i คือความรู้เดิมของผู้เรียน และ $+1$ คือการรับรู้ข้อมูลในขั้นถัดไป โดยข้อมูลที่ผู้เรียนได้รับจะต้องยากกว่า ระดับความรู้เดิมของผู้เรียนเพียงเล็กน้อยเพื่อท้าทายต่อการเข้าใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Wongchomphu (2012) ได้ศึกษา การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ต่อความสามารถในการอ่านและความรู้เนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความรู้ด้านเนื้อหาในระดับที่ดีขึ้น เนื่องจาก ผู้สอนได้มีการนำเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนมาสอน ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนได้และ สามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

ประการที่สองคือการใช้สื่อการสอนที่มีความเหมาะสมและทันสมัยประกอบการอ่านสามารถช่วยให้นักเรียน มีแรงจูงใจในการอ่านและการความเข้าใจในบทอ่านมากขึ้น อีกทั้งเป็นการช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้สนุกสนาน และผ่อนคลายตามสมมุติฐานตัวกรองอารมณ์ (The Affective Filter Hypothesis) ของ Krashen (1982) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ในภาวะที่ผู้เรียนไม่มีความเครียดและความกดดันในการใช้ภาษาจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้มีความผ่อนคลายและสนุกสนานเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดการเบื่อหน่าย โดยการใช้รูปภาพหรือสื่อวีดิโอของต่างประเทศที่มีความแตกต่างจากบริบทของประเทศไทย ทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวที่จะ เรียนรู้และเกิดการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ตนเองเคยรู้และสิ่งใหม่ที่เพิ่งได้เรียน ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการอ่าน บทความมากขึ้น

ประการที่สาม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนได้พัฒนา ทักษะภาษาไปพร้อมกับการเรียนรู้เนื้อหาวิชาการ โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้ระบบองค์ประกอบของโครงสร้างภาษาที่จำเป็น ต่อการสื่อความหมายจนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาสาระและใช้องค์ประกอบโครงสร้างภาษานั้นถ่ายทอดหรือสื่อสาร ออกมาในรูปแบบของการพูดหรือการเขียนในเชิงวิชาการได้ เช่น กิจกรรมโครงงานกลุ่ม กิจกรรมการอ่านแบบต่อชิ้นส่วน กิจกรรมการเติมแผนผังความคิด กิจกรรมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เปิดโอกาส ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ซึ่งการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม หรือเป็นคู่ ทำให้นักเรียน มีปฏิสัมพันธ์เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและก่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวกขึ้น ซึ่งไปสนับสนุนทฤษฎี โซนพัฒนาการ (The Zone of Proximal Development) ของ Vygotsky (1962 cited in Lightbown & Spada, 2006) ที่กล่าวว่า การที่ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองให้สูงกว่าระดับการเรียนรู้ของ ตนเอง และการได้รับการช่วยเหลือในการเรียนรู้จากผู้อื่นเปรียบเหมือนการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หรือการต่อยอด เพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตนเอง โดยใช้ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ได้จากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นซึ่งจะนำไปสู่ กระบวนการคิดในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังเรียนผ่านเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากปัจจัยหลายประการดังนี้

ประการแรก วิชาสังคมศึกษามีเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยง ความรู้จากเรื่องที่อ่านและนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตใน สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Krashen (1982) ว่า การให้ตัวป้อนที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) รวมถึงการปรับภาษาเพื่อความเข้าใจและง่ายต่อการสื่อสาร (Simplification) จะทำให้ผู้เรียนเรียนภาษาที่สองได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากบทอ่านมีคำศัพท์เฉพาะทางเศรษฐศาสตร์ค่อนข้างมากและ มีโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนเพื่อต่อการเข้าใจของ นักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Settlage et al. (2005) ที่ได้ทำการวิจัยการเรียนการสอนแบบการบูรณาการการสอน ภาษาอังกฤษและการสอนเนื้อหาวิชาเข้าด้วยกันโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ (Sheltered Instruction) ในวิชาวิทยาศาสตร์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่หลากหลายร่วมกับผู้อื่น ทั้งกิจกรรมการอ่าน เขียน ฟังและพูด ทำให้นักเรียนมีทักษะภาษาที่ดีขึ้น รวมถึงการปรับใช้ภาษาที่ง่ายและเหมาะสมกับนักเรียน เช่น การเน้นย้ำคำศัพท์หรือเนื้อหาที่สำคัญและการปรับระดับคำศัพท์ให้ง่ายขึ้นต่อความเข้าใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้อย่างรวดเร็วส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

ประการที่สองการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด โดยการศึกษาสำรวจค้นคว้าด้วยตนเองร่วมกับการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นผ่านการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ร่วมกัน ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้ให้ความรู้ เป็นผู้คอยให้คำแนะนำและกระตุ้นให้นักเรียนทำงานร่วมกัน กระทั่งนักเรียนสามารถใช้องค์ความรู้ที่ได้จากการไปศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายมาผลิตเป็นชิ้นงานของตนเอง โดย Saengsin (2000) ได้กล่าวว่าการนำเสนอผ่านรูปแบบการเขียนและการพูดนั้นถือเป็นขั้นตอนสำคัญในการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในท้องถิ่นที่เชื่อมโยงกับการนำภาษาไปใช้จริงในสังคมและการฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง ซึ่งในแต่ละกิจกรรมนักเรียนทุกคนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่และเต็มความสามารถมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่เก่งกว่าจะช่วยเพื่อนในกลุ่มที่อ่อนกว่าโดยการอธิบายคำศัพท์หรือสรุปเนื้อเรื่องส่วนที่เพื่อนไม่เข้าใจเพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง โซนพัฒนาการ (The Zone of Proximal Development) ของ Vygotsky (1962 cited in Lightbown & Spada, 2006) คือการที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองให้อยู่สูงกว่าระดับการเรียนรู้ที่มีอยู่โดยได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่มีศักยภาพมากกว่าผ่านการผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น การพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กันจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นให้สำเร็จได้ และการได้รับการช่วยเหลือหรือการเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือเรียกว่า Scaffolding จะเป็นการช่วยต่อยอดความรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองไปสู่ในระดับที่สูงขึ้นไป สอดคล้องกับ Devakul Na Ayudhya (2007) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาสิ่งแวดล้อม พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเป็นระดับดีและผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 และทักษะการเขียนมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นโดยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 รวมถึงนักเรียนมีความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสูงกว่าก่อนได้รับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาอีกด้วย

สรุป

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาสามารถส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการเรียนการสอนมีการใช้สื่อสภาพจริงที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมและสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของตนกับสิ่งที่ได้เรียนได้ มีการปรับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ รวมถึงการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านที่หลากหลายตอบสนองการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การทำโครงงานกลุ่ม การอภิปราย การแสดงความคิดเห็น การทำแผนผังกราฟิก และการอ่านแบบต่อชิ้นส่วน ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด การอ่าน เขียน พร้อมๆไปกับการเรียนเนื้อหาวิชาสังคมศึกษา เมื่อนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่ก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น และส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษาและความรู้ด้านสังคมศึกษาในลำดับต่อมา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. ครูควรคำนึงถึงระดับภาษาของนักเรียน และปรับระดับภาษาให้มีความเหมาะสมในการเรียนการสอน เช่น การใช้ประโยคที่ไม่ซับซ้อน การใช้ระดับคำศัพท์ที่ง่ายขึ้นเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

2. ครูควรกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันทุกคน เนื่องจากกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนทุกคนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยครูควรสังเกตและให้เด็กที่มีศักยภาพคอยช่วยเหลือเด็กที่อ่อนกว่า

3. ครูควรมีการใช้สื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกเบื่อกับการอ่านอย่างเดียว เช่น การใช้รูปภาพ วิดีโอ การ์ตูนแอนิเมชัน หรือเกมระหว่างการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวและสร้างความสนใจในการเรียนรู้

4. ครูที่สอนหลักสูตรสองภาษาควรประสานงานร่วมกับครูในกลุ่มสาระเดียวกันที่สอนเป็นหลักสูตรภาษาไทย เพื่อให้เนื้อหา มีความสอดคล้องและต่อเนื่อง และเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ความรู้เดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้

5. ควรมีการเพิ่มกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ไปศึกษานอกสถานที่ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เช่น ในหัวข้อปัจจัยการผลิต อาจน่านักเรียนไปทัศนศึกษาที่โรงงานการผลิตนม หรือในหัวข้อเศรษฐกิจพอเพียง อาจไปทัศนศึกษาในหมู่บ้านที่มีวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น ทั้งนี้ครูอาจทำงานร่วมกับครูกลุ่มสาระอื่นๆ ในระดับชั้น โดยสามารถบูรณาการจัดกิจกรรมร่วมกันได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการฟัง พูดและเขียน ร่วมกับการส่งเสริมความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักเรียน

2. ควรทำการศึกษาการใช้เว็บไซต์ช่วยสอนที่นักเรียนสามารถเข้าไปเรียนรู้ด้วยตนเองและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนผ่านระบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาทั้ง 4 ของนักเรียน

3. ควรมีการศึกษาทัศนคติของนักเรียนร่วมกับการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาด้วยเพื่อนำไปปรับปรุงเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- Arksaranukhra, S. (1989). *Teaching English Language Skills*. Bangkok: Secondary Education Department Faculty of Education Chulalongkorn University. (in Thai)
- Department of Education, Ministry of Education. (1996). *English Curriculum 1996 in Elementary Curriculum 1978 (revised edition 1990) middle school curriculum 1978 (revised edition 1990)*. Bangkok: Express Transportation Organization of Thailand. (in Thai)
- Devakul Na Ayudhya, M. (2007). *Environmental Content-Based Instruction to Promote English Reading and Writing Abilities and Conservation Awareness of Beginner Level Students*. Master's Thesis. Chiang Mai University. (in Thai)
- Euengsakul, B. (2002). Development of English Learning Process Principle and Practice. *Academic Journal*, 5(7), 52-70. (in Thai)
- Krashen, S. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. Oxford: Pergamon Press.
- Lightbown, P. & Spada, N. (2006). *How Languages are Learned*, (3rd ed.). New York: Oxford University Press.
- Ministry of Education. (2009). *Standards-Based Curriculum 2008*. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand. (in Thai)
- Richards, J. C. & Rodgers, T. S. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching*. (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.

- Saengsin, N. (2000). *Teaching English as a Second or Foreign Language*. Chiang Mai: Secondary Education Department Faculty of Education Chiang Mai University. (in Thai)
- Settlage, J., Madsen, A. & Rustad, K. (2005). Inquiry Science, Sheltered Instruction, and English Language Learners: Conflicting Pedagogies in Highly Diverse Classrooms. *Issues in Teacher Education*, 14(1), 39-57.
- Snow, M. A. & Brinton, D. M. (eds.). (1997). *The Content-Based Classroom: Perspectives on Integrating Language and Content*. New York: Longman.
- Wongchomphu, S. (2012). *Science Content-Based Language Instruction to Promote English Reading Ability and Science Knowledge Among Prathom Suksa 6 Students*. Master's Thesis. Chiang Mai University. (in Thai)